

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus quinti scena tertia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS QUINTI

Τρίμετροι, καὶ Ἀναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΓΡΑΤΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

- Ε** γὰρ δὲ τί ποιῶ; ΚΑΡ. Τὰς χύτρας, αἷς τῆ θεῶν
 Ἰδρυσόμεοσα, λαβὸσ' ἔπι τῆ κεφαλῆς φέρε
 1200 Σεμιῶσ. ἔχουσα δ' ἤλθεσ αὐτῇ ποιμίλα.
 ΓΡ. Ὡν δ' ἐνεκ' ἤλθον; ΚΑΡ. Πάντα σοι περ' ἄξει.)
 Ἡξί, γὰρ ὁ νεαῖσις ὡς σ' εἰς εὐπέρην.
 ΓΡ. Ἀλλ' εἶγε μὲν τοι, νῆ Δί', ἐγὼ αὖ σὺ μοι
 Ἡξεν ἐκείνον ὡς ἐμ', οἶσω τὰς χύτρας.
 1205 ΚΑΡ. Καὶ μὲν πολὺ τ' ἄλλων χύτρων τάναντία
 αὐτὰ ποιῶσι. ταῖς μὲ ἄλλαισ γὰρ χύτραισ
 Ἡ γράυς ἔπετ' ἀνωτάτω· ταύτης δὲ νῦν
 τῆσ γράοσ ἔπιπολῆσ ἐνεῖσιν αἱ χύτραι.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἔτι τοῖμυ γ' εἶκόσ μέλλειν ἐδ' ἡμῶσ, ἀλλ' ἀναχαρεῖν
 1210 Ἐσ τ' ἐπίοθεν δεῖ γὰρ κετόπυ τ' ἔδοντασ ἔπειλα.

vf. 1198. Τὰς χύτρασ, αἷσ] Intelliguntur ollae cum leguminibus coctis, quas libare solebant, si erigerent & dedicarent aut aram aut statuam. In Pace vf. 922. ταύτην χύτραισ ἰδρῦσον. Dicunt etiam μετὰ χύτρων ἰδρῦσον· ut in Danaïdibus Aristophanis teste Scholiaste: μακρότερον Ζηνὸσ ἰδρῦσα χύτρασ, μετ' ἂν ὁ βωμὸσ ἔτ' ἰδρῦθι ποίη. Testificor Jovis familiaris ollas, cum quibus ara haec dedicata est olim. Ita legitur iste locus in Scholiis ad Pacem. Hic autem ad Plutum pro μετ' ἂν legitur παρ' αἷσ apud quas, sensu non deteriore.
 vf. 1200. Ποιμίλα] Sunt ἰμάτια βασιλῆα ποιμνιόμορον.

ut loquitur supra vf. 530. Apud Aeschylum in Agamemnone, ποιμίλα & ἀλαργή, & πορροῦρα de eadem re dicuntur vf. 932. ἐν ποιμνίοισι δὲ Ζηνὸσ ὄσια κάλλεσ βαλεῖν, ἐμεὶ μὲν ἰδρῦσὸσ ἀνυ φέλοσ. Super variegatis autem ornamentis mortalem incedere, neutiquam est extra metum mihi. vf. 955. ὑπὸ τισ ἀρβύλασ λυοὶ τάχ' ὄσ, πρὸδελον ἰμασασιν ποδῶσ· σὺν ταῖσ δὲ μ' ἰμασασιν ἀλαργῆσιν, θιῶν μὲ τισ πρῆσθεν ὀμμασ βάλου φθῶσ. Solvat aliquis calceos (mihi) ocyus, qui faciunt pedis incessum minus liberam, ne, si cum istis incedam super ostri- nis vestibus, aliqua invidia oculi Deorum me feriat. (quo in

SCENA TERTIA.

Senarii, & Anapaestici Aristophanii.

ANUS, CARIO, CHORUS.

AN. Ego vero quid faciam? CAR. Ollas, quibus Deum
 1200 Dedicabimus, cape & in capite fer
 Modeste. nam venisti varia veste induta.

AN. Sed *illa* quorum causa veneram? CAR. Omnia confient.
 Veniet enim ad te adolescentulus ad vesperam.

AN. Certe tamen, si tu pro illo spondeas,
 Eum ad me venturum, ita portabo ollas.

1205 CAR. Sane istis ollis contra atque aliis.

Evenit; nam caeteris ollis

Anus (id est, *spuma*) in summo est: huic autem nunc
 Anui in superficie insunt ollae.

CHOR. Haud amplius itaque decet cunctari nos etiam, sed recedere.

1210 Retrorsum; oportet enim nos sequi istos a tergo, cantantes.

in loco τὰς δε̄ scripsi pro τοὺς δε̄. illud autem πρό-
 δε̄λον non mutavi; nihil enim possum nunc reponere,
 nisi προβαίνω aut προσβαίνω. ut εἶναι βάζον ποδός
 idem sit quod τιβήνας ἰχθῶν ἀγέλλας in Oreste Euripidis
 (v. 140.) v. 966. Ἐἴμι ἐς δόμων μίληθρα πορφυ-
 ρας παλῶν. Ibo in tecta domorum purpuras calcans. Vult
 autem dicere, oportune adesse vetulam, cum varia,
 & forte purpurea, veste; ut quae hanc pompam, qua
 Plutus dedicandus erat, possit ornare; πορφυροῖς γὰρ,
 inquit Scholiastes, καὶ πομπίοις ἰματίοις ἐπιμπύουσι.

v. 1207. Ἡ γράυς.] Hoc loco *spuma* in coctis cibis
 ut apud Athenaeum Lib. XIII. Μενάνδρου τῶ πομπῆ δού-
 κημερῶντι, καὶ εἰσελθόντι εἰς τῆς οἰκίας, Γλυκερία προσ-
 ἐνήκασα γάλα, παρεκλήθῃ ῥοφῶσα. ὁ δὲ, ἐθίω, εἶπεν.
 ἂν γὰρ ἐπισκῦβια γράυς αὐτῶ. ἢ δὲ, ἀποφύσα καὶ τὸ κέ-
 τω χεῖρ. Menandro Poëtae adversa fortuna usq̄ in comoe-
 dia quadam, & domum ingresso, Glyceria, amica ejus,
 lac offerens, jussit eum sorbere; ille autem, Nolo, dice-
 bat; stabat enim super laete cana spuma: illa autem,
 desla spumam, inquit, & eo quod subitus est utere.

